

ƠN LÀNH ĐỨC MẸ BAN QUA ẢNH VẢY PHÉP LẠ

... Thành thật mà nói tôi không nhớ rõ khuôn mặt Bác gái Beppa ra sao và tính tình Bác như thế nào. Phần Bác Beppa, Bác lại nhớ rất rõ về tôi. Bởi lẽ, khi còn nhỏ, tôi thường đến chơi nơi cửa hàng của Bác và Bác thường ôm hôn đầu tôi. Bác là bạn học của Mẹ tôi và hai người rất thân nhau, vẫn liên lạc với nhau, mặc dầu sau khi hai người có gia đình và con cái. Vì thế, khi hay tin Bác Beppa nằm nhà thương vì bị ung thư chuyển-di (métastase), Mẹ tôi năng lui tới viếng thăm an ủi Bác.

Một ngày Mẹ nói với tôi:

- Thiệt tội nghiệp! Bác Beppa không tin tưởng gì ráo trọi! Bác không muốn nghe nói đến Chúa, cũng không muốn đọc kinh cầu nguyện gì hết! Mấy lần Mẹ tìm cách tặng Bác bức ảnh Chúa hoặc ảnh Đức Mẹ, nhưng Bác nhất định không nhận .. Tuy nhiên, Bác rất ngạc nhiên khi nghe Mẹ nói con là đan sĩ! Từ đó, mỗi lần có ai đến thăm, Bác đưa tin vui: "Anh chị biết không? Maurizio, con trai Margarita, đi tu làm Linh Mục đó! Phúc thay cho Maurizio là người có Đức Tin!"

Nghe Mẹ kể chuyện tôi liền nói:

- **Hay chúng ta nên lợi dụng hoàn cảnh thuận lợi để làm việc thiện? Xin Mẹ mang cho Bác Beppa ảnh vẫy phép lạ (Ảnh Đức Mẹ Ban Ơn) và nói là con gửi tặng Bác. Con cũng xin Bác đặt trong gối ngủ của Bác!**

Mẹ nhận lời đề nghị của tôi tuy không phấn khởi cho lắm!

Ngày hôm sau, Mẹ tôi vào nhà thương thăm Bác Beppa. Vừa vào phòng và chào hỏi người bệnh, Mẹ tôi đưa tay vào túi áo lấy ảnh Đức Mẹ ban ơn ra trao cho Bác Beppa. Chưa kịp lấy ảnh vẫy phép lạ ra thì Mẹ tôi nghe Bác Beppa vui vẻ nói:

- Mình đang mong đợi bạn đây! Bạn phải trao cho mình một món quà do con trai bạn gửi tặng mình phải không?

Vừa nói Bác Beppa vừa giơ tay lãnh nhận ảnh vẫy phép lạ.

Và ảnh vẫy phép lạ đã làm phép lạ! Một thời gian ngắn sau đó, Bác Beppa dọn mình xưng tội, rồi rước Mình Thánh Chúa và sẵn sàng chuẩn bị ra đi về Nhà Chúa. Bác vui mừng mỗi khi Cha Tuyên Úy nhà thương đến viếng thăm.

Sau cùng, tôi đến thăm Bác. Bác Beppa vô cùng xúc động khi trông thấy tôi trong chiếc áo Linh Mục bước vào phòng. Và trước khi từ biệt, Bác xin ôm hôn tôi như ngày xưa tôi còn bé!

... Câu chuyện thứ hai do một nữ tu kể lại.

Anna là ái nữ duy nhất của gia đình giàu có người Ý. Giàu có tiền của nhưng thiếu thốn niềm tin và tình thương trong cuộc sống. Vì thế Anna rơi vào cạm bẫy của thế gian và lặn xả vào các cuộc chơi bởi nhảy múa. Điều may mắn là trong số các bạn trai có một thanh niên Công Giáo đứng đắn và đầy lòng quảng đại bao la. Chàng tên là Giovanni. Giovanni đoán thấy thảm họa cuộc đời cô thiếu nữ thiếu vắng Đức Tin và tình thương. Chàng đến nói chuyện và xin tôi giúp một tay trong việc kéo Anna ra khỏi vũng lầy tội lỗi.

Qua lời giới thiệu của Giovanni, Anna vui vẻ đến gặp tôi. Tôi bắt đầu dạy giáo lý và hướng dẫn Anna trong việc đọc Phúc Âm. **Tôi cũng trao cho Anna ảnh vảy phép lạ và bảo cô luôn mang**

trong mình .. Thế nhưng, cuộc chiến chống lại ma quỷ, xác thịt và thế gian là cuộc chiến vô cùng cam go, đòi hỏi niềm tin tưởng cậy trông và phó thác hoàn toàn nơi sự trợ giúp vô biên của THIÊN CHÚA và Đức Mẹ MARIA.

Một buổi tối, Anna điện thoại cho tôi và nói:

- Di biết không, đêm nay con chạm đến quyền lực của Đức Mẹ! Các cơn cám dỗ dồn dập kéo đến và con ngã thua. Con trang điểm và mặc áo ra đi theo tiếng gọi của con tim và của xác thịt. **Đang lúc con mặc áo thì ảnh vảy phép lạ Đức Mẹ con đang mang trên người bỗng đập vào mắt con.** Cùng lúc, con nghe từ bên trong một tiếng nói. Tiếng nói vừa cương quyết vừa dịu ngọt triu mến: "Không, không, con không thể làm, và con cũng không được phép làm thế!" Một sức mạnh mới xâm chiếm con. Con cảm thấy Đức Mẹ thật gần gũi .. Con cảm động quỳ gối khóc ròng. Rồi con cầm hôn đi hôn lại ảnh vảy phép lạ Đức Mẹ nhiều lần.

Với ơn lành trợ giúp của Đức Mẹ MARIA, Anna dứt khoát lìa bỏ con đường tội lỗi. Sau đó Anna sống hạnh phúc và hành nghề y tá như một sứ mệnh và một công tác phục vụ.

... "THIÊN CHÚA dò thấu vực thẳm và cõi lòng nhân thế, hiểu rõ toan tính của con người, vì Đấng Tối Cao am tường tất cả và đưa mắt nhìn các dấu hiệu thời gian. Người công bố dĩ vãng và tương lai và mặc khải dấu vết của những điều bí ẩn. Không một ý nghĩ nào Người không thấu suốt, chẳng một lời nào là bí ẩn đối với Người" (Sách Huấn Ca 42,18-20).

(Padre Luigi M. Faccenda, "La Medaglia Miracolosa", Edizioni dell'Immacolata, 1996, trang 65-68)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt